

Една вечеръ, въ началото на м. Януарий, като се западваха лампите, дойде самъ Наумъ Тюфекчиевъ, а следъ малко врѣме дойде и едно момче; то поискав да купи револверъ; кое е това момче, азъ го не познавамъ. Момчетата на дюкяна ми му показаха отъ евтинитъ револвери, но то поискав по-хубави и тѣ му показаха отъ револверитъ на Тюфекчиева; тѣ му се харесаха и попита за цѣната. Азъ му казахъ цѣната за два револвери — два искаше да вземе — 140 лева, момчето даваше по-малко, тогава азъ се обѣрнахъ къмъ Наумъ Тюфекчиевъ и го попитахъ за колко да му ги дамъ, като му казахъ на френски, „ето ми щерия пазаря“, понеже азъ ги бѣхъ вземалъ на процентъ. Тюфекчиевъ се обѣрна къмъ ми щерия и споделиха револверитъ за 120 лева. Момчето даде паритъ, взе си револверитъ и си отиде. Тюфекчиевъ каза: „Колко лесно се продаватъ револвери въ магазинъ“. Азъ си взехъ 5% отъ тия пари, другитъ дадохъ Тюфекчиеву и той си отиде.

Прокурора: За какво се нарѣче, когато дойде Тюфекчиевъ въ дюкяна ви?

— За нищо, като приятель. Когато дойде дѣтето, азъ си пишахъ и не обѣрнахъ никакво внимание на него, понеже не го мисляхъ, че е нѣкоя личностъ, за да може да купи нѣщо.

— Като дойде Тюфекчиевъ, следъ много ли врѣме дойде дѣтето?

— Слѣдъ 10 минути.

— Въмъ показаха ли ви това момче на прѣдварителното дирение?

— На мене не сѫ го показвали, а на слугата ми, азъ не обѣрнахъ тогава внимание на него и не го познавахъ, а момчето, слугата ми, той го познава.

— Знаете ли, кое е било това момче?

— Не зная. Казва се, че било братъ на Тюфекчиева.

Заш. Плакуновъ: Всичкитъ револвери, които му е оставилъ Тюфекчиевъ, отъ еднакъвъ калибръ ли сѫ били?

— Отъ 7—9 м. м.

— Какви сѫ били?

— Имаше отъ тѣхъ едни съ седефени дрѣжки и други съ гравирани бѣли отъ слонова кость дрѣжки и имаше едни съ черни дрѣжки и на всѣки отъ тѣхъ имаше написано буквитъ Н. Т., което значило Наумъ Тюфекчиевъ.

(*Прѣдсѣдъ:* Подава револверитъ на Пѣева, за да ги види).